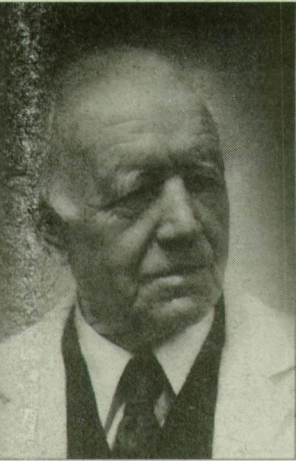

■ Emlékezés pénteken
Ábrahám Ambrus emlékére

Fotó: Enyedi Zoltán

Egész napos programmal emlékeznek meg november 19-én, pénteken a neves tudós, dr. Ábrahám Ambrus születésének centenáriumáról. Az évfordulós ünnepség a JATE-n rendezett, Ábrahám Ambrusról

elnevezett tanulmányi verseny-nyel kezdődik reggel 9-kor, az Állattani Tanszék tantermében. A tudományegyetem Egyetem utcai épületén emléktáblát avatnak, a Dugonics téri központi épületben pedig kiállítás nyílik a neurobiológus életéről. A Szegedi Akadémiai Bizottság székházában délután 4-kor tudományos ülés kezdődik, amelyen hét előadás hangzik el. Ez alkalommal adják át az Ábrahám Ambrus centenáriumi emléklapokat és a tanulmányi verseny díjait. A Magyar Biológiai Társaság szegedi csoportja is Ábrahám professzor emlékének szenteli soronkövetkező ülését: november 18-án, csütörtökön dr. Farkas Gyula, a Társaság szegedi elnöke beszél a tudós munkásságáról. Az ülésen még dr. Halasy Katalin tart előadást, angolai tanulmányútjáról.

■ Százezer forint a nyomravezetőnek
Lőtt, és vitte a másfél milliót

(Folytatás az 1. oldalról.)

Az ismeretlen tettes személyleírása: kb. 20–30 év körüli, 180–185 cm magas, vékony sportos testalkatú, haja feltehetően sötét színű, mivel az álarc szem részén kivágott nyílásán egy hajtincs volt látható. Ruházata: felül szürkés-zöld szövetanyagból készült bélelt baseball jellegű dzseki, mely egyszínű volt, kopottas világoskék színű farmernadrág, mely hagyományos szabású volt, lábán feltehetőleg világos színű sportcipő. Az ismeretlen elkövető fején lévő sísapkaszerű álarc kötött, fekete, vagy sötétkék színű anyagból készült, a sapka szem részénél egy csíkbán ki volt vágva, úgy, hogy csak a két szeme látszott ki. A sapka alja egészen eltakarta a nyakat.

A fegyver egy feltehetően közepes kaliberű, nem forgótáras rendszerű lőfegyver volt, melyről bővebb információ nem áll rendelkezésre. A rendőrség kéri azon személyek segítségét, akik az elkövető kilétével, illetve a cselekménnyel, valamint a fegyverrel kapcsolatban bármilyen információval tudnak szolgálni, jelentkezzenek személyesen a Szegedi Rendőrkapitányság Szeged, Párizsi krt. 22–26. II. emeleti nyomozóosztályán, vagy a 477–577/14–34 telefonszámon hivatali munkaidőben, azon túl a 07-es telefonszámon. A Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője a nyomravezetőnek százezer forintot ajánl fel.

■ Amikor annak idején elbúcsúztunk egymástól azt mondta, egy gyógyszergyár hívja dolgozni, de még bizonytalan volt, hogy elszegődik-e hozzájuk. – Persze, hogy igent mondtam, hiszen képtelen lennék tétlenül ülni itthon. A francia Roussel Uclaf gyógyszergyár munkatársa vagyok két éve, s az a dolgom, hogy megismeressem a gyógyszerekkel a dél-magyarországi régió gyógyítóit. Mozgalmas munka, hiszen sokat utazom, továbbképző előadásokat tartok a gyár termékeiről orvosoknak, gyógyszerészeknek. Azért is élvezem, mert akárhová megyek az országban, mindenütt régi ismerősökkel találkozom. Én több mint harminc évet töltöttem a szegedi orvosegyetemen, s ez idő alatt több orvos és gyógyszerészgeneráció végzett ott, majd szóródott szét az ország minden tájára. Úgyhogy nem tudok olyan városba menni, ahol ne lenne ismerős orvos vagy gyógyszerész, s ahol ne úgy fogadnának többen is: szelvasz, Pista! A széles körű ismeretségem miatt alkalmaz a gyógyszergyár, kamatozónak tartják az évtizedek alatt kiépített kapcsolataimat. ■ E kapcsolatrendszer kialakításának „előiskolája” a SZOTE-n eltöltött három évtized. – Hát nem tudnám megszámlolni, hány ismeretség született ez idő alatt, de rengeteg. Az egyetem elvégzése után azonnal a SZOTE gyógyszer-tani intézetébe kerültem, ahol a világhírű Jancsó Miklós professzor mellett dolgoztam. Az ő kapszaicin kutatásaiban vettem részt, de már az első pillanattól oktathattam is. Mivel én a természettudományi karon végeztem, úgy gondoltam, hogyha már a gyógyszer-tani

■ A Roussel munkatársa
A Kígyóból nem lesz Takáts patika

Fotó: Schmidt Andrea

Évekig voltunk majd' mindennapos munkakapcsolatban, az utóbbi években viszont nem is találkoztunk. Most, amikor újra hívtam, őszinte örömet éreztem a hangjában, hogy hosszú idő után ismét jelentkezem. Most is, mint mindig, kértem tőle, ám ezúttal nem hivatalos tájékoztatást, útbaigazítást, közvetítői segítséget, hanem egy randevút. Mégpedig abból az alkalomból, hogy 60. születésnapján beszélgethessünk egy kicsit a gyógyszer-tani intézet egykori docensével, a SZOTE volt főtitkárával, a szegedi operabarátok körének alapítójával, Takáts Istvánnal, az orvostudomány kandidátusával.

intézetbe vezérelt a sorsom, elvégzem a gyógyszerészkart is. Már ekkor mint oktatót, mint hallgatót, s mint egy tudós professzor munkatársát, igen sok emberrel hozott össze a munkám. ■ Cserhádi rektor úr csábította el az intézetből, az oktatástól a rektori hivatal vezetőjének, illetve főtitkárnak. – Így igaz, bár a katedrától nem váltam meg, mert óraadóként továbbra is oktattam a főtitkári munka mellett. Cserhádi rektor úr – ma úgy mondanák – egy menedzser típusú főtitkárt akart maga mellé, s úgy

ítélte, én lennék alkalmas. A széles körű ismeretségem és nyelvismeretem miatt választott engem. Cserhádi nem sokkal a rektorráválasztása után meghalt, ekkor lett Szilárd professzor a SZOTE első embere, s én mellette maradtam, mint főtitkár. A rendszer- és rektorváltásnál magam kértem őt, mondjon fel nekem, a rendszerváltozás lebonyolításának megkönnyítése érdekében. Így lett, s '91-ben elbúcsúztam az orvosegyetemtől. ■ Most, amikor tán elkezdődik a gyógyszer-tar-privatizáció, nem gondolt arra, hogy patikatulajdonos legyen, mint az édesapja, akié volt a Kígyó patika? – Ez a gondolat nem foglalkoztat. Elsősorban azért nem, mert a város ma legnagyobb forgalmú gyógyszer-tárának számító Kígyó patikát nagy összegért fogják privatizálni, s én nem akarok hitelt felvenni. Nekem azért, mert apámé volt a Kígyó, nincs elővételi jogom, ez az ott dolgozókat illeti. A harmadik s talán a leglényegesebb ok: nincs gyógyszer-tári gyakorlatom, hiszen sohasem dolgoztam patikában, leszámítva a néhány hónapos hallgatói gyakorlatot. Úgyhogy nem leszek patikatulajdonos. ■ Am továbbra is marad operabérlet-tulajdonos. – Az opera a nagy szerelem. Diákkoromban búvólt el Simándy, Moldován Stefánia, és én azóta nemigen hagytam ki egyetlen szegedi operabemutatót sem. K. K.

Ma: megyegyűlés, közmeghallgatással

István előadásában), Csongrád megye fejlesztését megalapozó kutatás időarányos teljesítéséről szóló tájékoztatót (Pászti T. Gyula beszámolójában). A mai tanácskozás fent említett első két pontja közmeg-

en, ma délelőtt fél 12-kor nyilvános bemutató a megyeháza aulájában Csiky László karikatúra szobraiból. A szentesi kórház főorvosának nagysikerű párizsi kiállítása után a szegediek is megismerhetik a hazai és a nemzetközi politikai élet közismert figuráiról készült alkotásait.

■ Terítéken a munkanélküliség, avagy
Pályakezdők - hidegtállal

■ A lányok olyan frissek, jókedvűek, mintha nem is lenne mögöttük 200 óra tanulás. Ti-niünneplőben szorgoskodnak a megyei szakszervezeti könyvtár előterében, vendéglátást tanulóknak is becsületére váló hidegtálakat kreálnak közösen. Röpködnek a szaktanácsok, ki, mihez, mit tegyen még, hogyan rendezze az ingyencségeket a legkíváncsiabban a tálcára. Az érezhetően összeszőkött társaság zsvajva csak akkor szűnik, amikor megjönnek a vendégek, be kell ülni a nagyterembe, s kezdetét veszi a fórum, amit az Állás-Pont, az Állásteremtő Fiatalok Öntevékeny Ligája szervezett a pályakezdők munkanélküliségéről, képzéséről, lehetőségeikről.

Fotó: Révész Róbert

taltabbakat alkalmaznának szívesebben. – Kiszolgáltatottnak éreztem magam a hiábavaló munkakeresés közben. – Én megláttam egy újsághirdetést, és jöttem. – Azért kezdtem el, mert ingyen tanulhattam angolul. – Ami itt megtanulok, gondoltam, annak hasznát veszem akkor is, ha majd már családanya leszek, könnyebb lesz a háztartásvezetés, a gyerekgondozás. – Engem külföldre a kalandvágy húz. Világot akarok látni, míg fiatal vagyok.

Nem a pénz a nagy csábító

A könyvtárterem másik oldaláról kevésbé fiatalos hevületű válaszok érkeznek. A németországi építőipari munkára készülő, 400 órás tanfolyami felkészülést vállalók jó része ugyanis már nem egészen pályakezdő: családostok. Ők azt mondják: – Nem a kinti nagyobb pénzszerezési lehetőség motivált, hanem az, hogy munkám legyen.

– Én már voltam kinn, nagyon nagy hátrány volt, hogy a nyelvet csak a tízig számolásig tudtam. Ha tudok németül, nagyobb lesz a lehetőségem, kisebb a kiszolgáltatottságom. – Az itt szerzett tudással ott jobban be tudom magam dolgozni a szakmába. Az ottani névű magas, de ha majd hazajövök talán hasznát vehetem ennek. – A nyelvtudás mindig jól jön majd. Az, hogy itt ingyen tanulhatok nagyon jó.

Ingyen – sőt külföldön is

Szófűzés közben kiderül, a lányok, fiúk többsége saját zsebéből nemigen tudta volna kifizetni a képzés költségeit. Az ingyenes tanulási lehetőség mellett azért is hálások az Állás-Pont-nak és a Work munkaközvetítőnek, mert segített a külföldi elhelyezkedésben is, sőt, külföldi partnerei révén kinn is ott lesz mögöttük, biztosítja az érdekképviselőket. Az oktatásszervezőnek, Kabódi Istvánnak és munkatársainak máris hálások, mert mindenre figyelmet fordítva valóban törődnek velük. A Csongrád megyében je-

lenleg regisztrált 2779 munkanélküli pályakezdő közül ök szerencsésnek tarthatják magukat. Sáró Árpádtól, a megyei munkaügyi központ képzési osztályvezetőjétől megtudjuk, idén a megyében mintegy 2500-3000 munkanélkülinek adódik meg a képzési lehetőség. A foglalkoztatási alaphoz finanszírozva a megye központ átképzésre ebben az évben 71 millió forintot fordít, az egyéni tanulás mellett 40 tanfolyamot is szerveztek. Célzott programokra is adnak pénzt. S ennek jó részét fiatalok kapják: a képzősök egyharmada pályakezdő.

Vállalkozókkal összefogva

Dr. Pulay Gyula, a Munkaügyi Minisztérium közigazgatási államtitkára megerősíti, a fiatalokra több figyelmet fordítanak, azért, hogy a munkaadók ne használhassák ki a tapasztalatlanokat. A vállalkozók által létrehozott munkahelyeken kívánnak több állástalant átképezni – meghozzá olyan szakmákra, amikkel majd tartósan el is tudnak helyezkedni. Jövőre ehhez az eddiginél több támogatást adnak.

Civileknek – államiból

A Miniszterelnöki Hivatal ifjúsági koordinációs titkársá-

gának osztályvezetője, Papp Ildikó is további támogatást ígér; pályázatokra odaftélt központi pénzalapokból. Amit szívesen adnának az Állás-Ponthoz hasonló civil kezdeményezésű képzésekre, ha azok megerősödnek. Dr. Horváth Károly ügyvéd és dr. Szilágyi János elnök, a Szegeden létrehozott liga alapítói az „erősítésről” szólva azt fejtegeti, az egész dél-alföldi régiót megcélozza a kezdeményezésük, a kisebb településeket is. Arról, hogy ezekben a kis falvakban mennyire szükség van a pályakezdők, a munkanélküliek értelemes, célravezető támogatására Kecskeméti János, Öpusztaszer polgármestere fest életközeli képet – s nem vidám. Az ifjúsági fórumból a beszélgetés végére viszont vidám baráti találkozó lesz. A Novák Ákos könyvtárigazgatóval a leendő ifjúsági pinceklubban tett séta idején ugyanis a fiúk villámgyorsan átrendezik a termet, a lányok vizsgaremek asztalt terítenek. Jókedvűen, mókázza kínálják a hidegtáljaikat – mint a profiké, olyan finom minden falat. Aki belekóstol meggyőződik arról, ezen a tanfolyamon igazán tanultak, s tudnak a leendő gyermekgondozók. Csáládanyként is profitálnak majd belőle: a rájuk fordított pénz többszörösen meg fog térülni. S ebben nemcsak azért vagyok biztos, mert „megettek”... Szabó Magdolna